

BÖLÜMLER

Aziz	11
Karatepe Yamaçlarından İstanbul'a	15
Yesemek	19
Aceleci Şehir	21
Başabela	27
Cırcırböcekleri	30
Yürüyen Bantta	34
Sarı Çizgi	36
Pembe Hanım	39
Kitap Kız ve Diğerleri	43
Mendilci Çocuk Olmak	48
Titiz Teyze'nin Böreği	52
Kapılar Açılıyor, Kapılar Kapanıyor	58
İmdat Böcek!	63
Vagonda Olay Var!	69
İsyan Çıkıyor	72
Hep Birlikte	78
Yeşil Çıkış	83

*Gökdelenler, uçaklar,
alışveriş merkezleri değil
Gökyüzüne dek
Uçsuz bucaksız ormanlar gerek
çocuklara...*

Aziz

İstanbul'a taşındığından beri herkes, Aziz'i "mendilci çocuk" diye çağırıyor. Çok olmadı, belki iki, belki üç aydır bu şehirde. Ne öğretmenlerine, ne arkadaşlarına, ne de yeni yaşantısına alışabildi daha. Okuldan artakalan zamanlarında metroda mendil satıyor. Tek başına onu büyütmeye çalışan annesine yük olmamalı, cep harçlığını çıkarmalı.

Köydeki öğretmeninden, okul arkadaşlarından ayrılmak hiç de kolay olmadı Aziz için. Sobayla ısıtılmaya çalışılan kocaman bir sınıfta, birinci, ikinci, üçüncü, dördüncü sınıflar hep birlikte ders görüyordu. Zeynep Öğretmen sabah okula gelir gelmez, eğer kıssa çocuklar üşümesin diye sobayı yakıyor, yerleri süpürüyor, herkesi kapıda tek tek karşılıyordu.

Yüzünden gülümseme hiç eksik olmazdı Zeynep Öğretmen'in. Öğrencilerinin hepsine ayrı ayrı derslerini anlatıyor, ayrı ayrı ödevler veriyordu.

Aziz kendi derslerini bitirir bitirmez, okuma yazmada ve matematikte küçük sınıflara yardım ediyor, sınıf kitaplığındaki kitapları kimin ödünç aldığını, kimin geri getirip getirmediğini kütüphane defterine yazıyordu. "Küçük Öğretmen" diye isim takmıştı Zeynep Öğretmen ona.

Sonra, can arkadaşları Ferhat, Halil, Kekik Kız vardı köyde. Ferhat komşu evdendi, hangisinin başı sıkışsa koşardı. Halil'in eviyse köyün diğer ucundaydı ama babası, Aziz'e de, kamyon şoförlüğü yapan babası hep uzaklarda olan Ferhat'a da sahip çıkar, hepsini karşısına oturtup öğütler verir, bayramlarda hiçbirinin harçlığını eksik etmezdi.

Ya Kekik Kız? Kekik Kız'ın saçları, giysileri, elleri hep kekik kokardı. İşi gücü kekikti onun. Dağ bayır dolaşır en lezzetlilerini toplar, işlemeli keselere doldurur, gelip geçen turistlere satardı. Köyde, okulda kimse onu gerçek adıyla çağırmazdı. Kekik Kız aşağı, Kekik Kız yukarı... Kekik Kız'ı nasıl unutsun Aziz!

Yeni okulundaysa Aziz'i pek kimse tanımıyor